

Niech żyje rząd
robotniczy
i włościański!

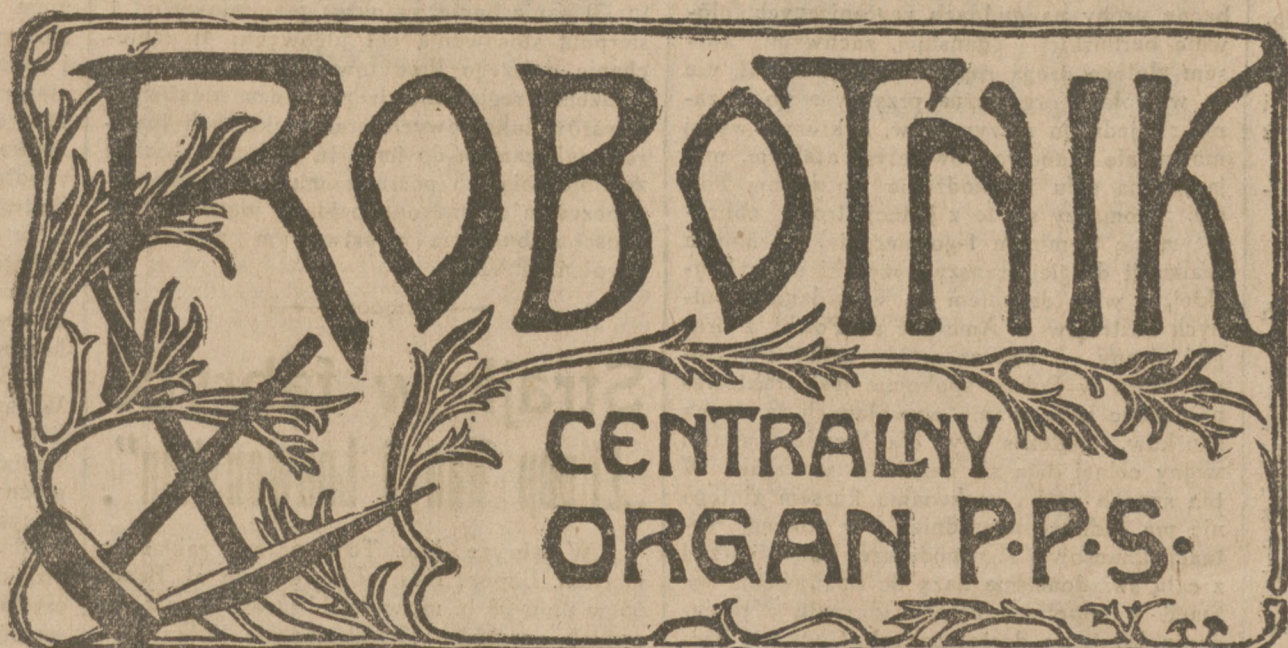
Warunki Prenumeraty.

w Warszawie z odnośnieniem
miesięcznie Zł. 4.—
bez odnośnienia „ 3.50
na prowincji miesięczn. „ 4.—
Zagranicą „ 6.—
Za zmianę adresu 50 groszy

Redakcja przyjmuje interesantów od
1—2 po pol. Za zwrot rękopisów
redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez
przerwy. Kasa czynna od 11 do 1
Rachunki płatne w środy.

Telef. Redakcji 176-70. Admin. 120-13.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!

Ceny ogłoszeń:

Ogłoszenia w tekście (przed kron.) 25 groszy
nekrologi 10 „
zwyczajne 15 „
drobne za jeden wyraz 10 „
Ceny ogłoszeń należy rozumieć
za wiersz wysokości 1 milimetra

Dla poszukujących pracy 50% rabatu
Ogłoszenia w № niedziel. o 25% drożej
Fantazyjne i tabele (bilanse) 50% „

Ogłoszenia przyjęte po zamknięciu
Administracji o 10% drożej

Za terminowy druk ogłoszeń Admini-
stracja nie odpowiada.

Redakcja i Admin. Warecka 7
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 15 groszy.

Kongres Międzynarodówki Socjalistycznej

Komisja Administracyjna Socjalistycznej
Międzynarodówki Robotniczej ustanowiła w
porozumieniu z zainteresowanymi partiami li-
stę referentów, którzy na kongresie w Mar-
syli zabiorą głos do poszczególnych punktów
porządku dziennego. Są to następujący towa-
rzysze i towarzyszk:

Kongres zagai **ARTUR HENDERSON**
(Anglia), przewodniczący Kom. Admin. Mię-
dzynarodówki.

I. Międzynarodowa socjalistyczna polity-
ka pokojowa:

A) Międzynarodówka a zagadnienia
bezpieczeństwa i rozbrojenia. Referent
C. R. BUXTON (Anglia).

B) Walka klasy robotniczej przeciw-
ko niebezpieczeństwu wojny. Referen-
ci: **LEON BLUM** (Francja), **RUDOLF**
HILFERDING (Niemcy), **MORRIS HILL-**
QUIT (Ameryka).

II. Warunki życia klasy robotniczej a
bezrobocie. Referent **LUDWIK DE BROUC-**
KERE (Belgia).

III. Konwencja waszyngtońska a 8-go-
dzinny dzień pracy. Referent **TOM SHAW**
(Anglia).

IV. Sprawozdanie i wnioski Międzyna-
rodowej Konferencji Kobiet. Referentka zo-
stała wyznaczona przez konferencję kobiet.

V. Organizacja i system wkładek. Refe-
rent **FRYDERYK ADLER**.

Komisja Administracyjna postanowiła
dalej, że jedna z wyłonionych przez Kongres
Komisji zajmie się specjalnie **SPRAWAMI**
WSCHODNIEJ EUROPY. W ramach tej Ko-
misji odbędzie się dyskusja zainteresowanych
partii nad niebezpieczeństwem wojny na
Wschodzie i Komisja ta wyznaczy referenta
na Kongres.

Podczas obrad Kongresu, a mianowicie
od dnia 17-GO SIERPNIA urzędować będzie
Sekretariat Międzynarodówki w Marsylii.
Wszystkie przesyłki adresować należy: 42,
rue de la Republique, Marseille (Adres dla
telegramów: Intersocia Marseille).

jąca zaporą przeciwko komunizmowi, jak
też jego pobratymcowi—fasyzmowi. Cięż-
ka, niestrudzona, codzienna walka o utrzy-
manie ustroju demokratycznego, zdobyczy
politycznych i społecznych klas pracują-
cych, nieustająca troska o ich siłę organi-
zacyjną, zdolność bojową, rozwój kultural-
ny — jednym słowem wszystko to, co się
składa na mrówczą pracę Socjalizmu dni
naszych — opancerzyło Austrię, Belgię,
Polskę i inne kraje przeciwko komunizmo-
wi, jak też fasyzmowi.

I oto już mamy środek, jedyny nieza-
wodny środek walki z komunizmem. Komun-
izm czepia się tylko organizmów mało od-
pornych, punktów słabych, a łatwo zaraźli-
wych. Punktów takich jest wiele i w nich
to komunizm tworzy swe ogniska. Należy
do nich np. sprawa Marokka, Chin i wogóle
kolonji. Punktem takim jest walka narodo-
wościowa w Polsce, wzbierający kryzys
gospodarczy w Anglii. I jest rzeczą jasną,
że wszystkie te zagadnienia albo będą roz-
strzygane w myśl programu socjalistyczne-
go, albo też, niby rany ropiejące, staną się
rozsadnikami fasyzmu czy komunizmu.

Istnieje niewątpliwie wielka trudność
w walce z komunizmem nawet dla demo-
kracji i socjalizmu. Mowa tu o Rosji so-
wieckiej, która finansuje i zbroi komunizm
na całym świecie, deprawuje umysły i ser-
ca swym systemem szpiegostwa, przekup-
stwa, nie przebierając w środkach propa-
gandy. Rosja stworzyła już u siebie cały
olbrzymi przemysł „komunizmu na wy-
wóz”, a jest to jedyny artykuł, którym Ro-
sia zalewa rynki światowe. Ale walka z
tym zalewem nie może iść inną drogą, jak
demokracji i socjalizmu. Tylko tą drogą

W dzisiejszym numerze:

SZTUCZNA ZNIŻKA KURSU ZŁOTEGO ZA-
TAMOWANA.

REFERENCI NA KONGRESIE W MAR-
SYLI.

JAK ZWALCZAĆ KOMUNIZM.

STRAJK W FABRYCE LILPOP, RAU I LOE-
WENSTEIN.

STRAJK ROBOTNIKÓW ZATRUDNIO-
NYCH PRZY ROZBIÓRCIE SOBORU.

ZAKUPY SOWIETÓW W ŁODZI.

PROCES MURASZKI ROZPOCZNIE SIĘ 28
SIERPNIA.

DWIE DEFRAUDACJE W KRAKOWIE.

PODROŻENIE MLEKA.

CZARY. Wiersz Wł. Słobodnika.

ODCINEK: MARJAN ABRAMOWICZ. Z.
Pietkiewicz.

komunizm zostanie wyparty z rynków za-
granicznych, a następnie zamrze w swej
ojczyźnie.

Wszystkie zaś środki, zalecane przez
prasę burżuazyjną, nie odniosą celu. Po-
dyktowała je krótkowzroczność i świadome
omijanie istoty zagadnienia.

J. M. B.

—:0:—

O walce z komunizmem.

W związku z krwawym zajściem w
Warszawie, a następnie z zabójstwem Ce-
chnowskiego, prasa reakcyjna, a po części
nawet t. zw. postępową, uderzyła gwałto-
wnie na alarm z powodu niebezpieczeństwa
komunistycznego. Posypały się różne pro-
jekty ratowania Polski od komunizmu, je-
den niedorzeczniejszy od drugiego. Pewne
pismo warszawskie żąda pociągnięcia do
odpowiedzialności Rządu sowieckiego za
zabójstwo Cechnowskiego, inne domaga się
zastosowania systemu zakładników. Obie
propozycje byłyby jaknajbardziej na rękę
Moskwie i jej awanturniczo-zaczepnej
polityce. Prasa ta zgodnie obstate przy za-
daniu obostrzonej walki z komunizmem,
rozumiejąc pod tą walką: policję i sądy.

Komuniści powinni się cieszyć z tych
głosów prasy burżuazyjnej. Człowiek, nie-
obeznany z naszymi stosunkami, mógłby
pomyśleć, że Polska cała jest podminowa-
na przez komunizm, który z podziemia kie-
ruje jej losem według upodobania Moskwy.
O chaosie, panującym w umysłach sfer
„miarodajnych”, świadczy chociażby owo
żałosne i pełne rezygnacji oświadczenie
czołowego organu endecji, że ruch komu-
nistyczny istnieje wszędzie, więc nie dzi-
wne, że jest też w Polsce. Wszystkie te
histeryczne, nieobmyślane, trwożliwe, a za-
razem napastliwe głosy dowodzą, że bur-
żuazję oblatuje strach przy lada wystrzale
komunistycznym, a strach ten ma swe źród-
ło w nieczystym sumieniu burżuazji.

Przedewszystkiem sprowadźmy osta-
tnie zamachy do ich właściwej miary. Je-
śli prawda jest, że warszawska trójka ko-
munistyczna chciała zabić Cechnowskiego,
którego dosięgła kula komunisty we Lwo-
wie, to mielibyśmy do czynienia z akcją
terorystyczną, skierowaną przeciwko pro-
wokatorom. Napętnowaliśmy już przed
kilkoma dniami obłudę komunistów, napada-
jących na system prowokacji władz pol-
skich, ponieważ oni sami działalnością swą
tworzą grunt dla prowokacji, ponieważ sami
karmią się prowokacją i hodoją ją u in-
nych. Ale nie znaczy to, byśmy mniej su-
rowo osądzali system prowokacji władz
naszych zarówno z punktu widzenia polity-
cznego, jak moralnego. Trudno i darmo:
prowokator wzbudza zawsze u ludzi uczci-
wych odruch wstrętu. Dlatego też zabój-
stwo prowokatora nie wywołuje w uczci-
wej opinii uczucia żalu, czy sympatii z za-
bitym. Można sądzić, że komuniści umyślnie
nie wyszukują ten moment, by tą drogą

„zaświadczyć o sobie”, a jednocześnie nie
wywoływać oporu i nienawiści przeciw so-
bie.

Ale wśród głosów prasy burżuazyjnej
nie było ani jednego, któryby wystąpił
przeciwko systemowi prowokacji w policji
tajnej. Przeciwnie: byli, same hymny po-
chwalne na cześć Cechnowskiego, co w po-
łączeniu z żądaniem zastrzeżonej walki z
komunizmem — oznacza utrzymanie i roz-
szerzenie tego systemu. Gdyby tak istotnie
miało być, wyszłoby to na dobre tylko ko-
munistom, którzy swój terror zabarwiliby
bladym odcieniem ideowości.

Bo czemuż jest komunizm dzisiejszy?
Jest to ruch anarchistyczny, niszczycielski,
dążący do zburzenia pokoju między naro-
dami i sprowadzenia walk społecznych na
manowce dzikich puczów.

Ideowcami są w ruchu komunistycz-
nym ci, co — z tych czy innych względów
— chcą gwałtem rozpętać nowe wojny mię-
dzynarodowe i domowe. Takich ideowców
jest bardzo niewiele, reszta zaś to jednost-
ki niedowarzone, lub wykołheńcy i zatra-
ceńcy, którzy dziś są komunistami, a jutro
faszystami, wreszcie ofiary wojen i kryzy-
sów gospodarczych. Są to elementy, ule-
gające łatwo propagandzie... rubli moskie-
wskich.

Rzecz jasna, że komunizm, jako idea,
nie może sobie zaskarbić wielu zwolenni-
ków. Jak przed wojną anarchizm przycią-
gał tylko jednostki, tak obecnie komunizm
coraz więcej traci grunt pod nogami. Nie
jest prawdą, co pisze gazeta endecka, że
ruch komunistyczny jest wszędzie. Zape-
wne, że niema kraju, by nie było grupki ko-
munistów. Ale o ruchu komunistycznym,
któryby miał charakter jako tako masowy,
któryby stanowił istotnie pewne niebezpie-
czeństwo dla kraju i jego rządów, może
być mowa tylko w niewielu państwach.

Weźmy kilka przykładów. W Austrii
i Belgii komunizm nie odgrywa prawie żad-
nej roli. Ruch komunistyczny tych kra-
jów jest martwy. Dlaczego? Są to przecież
kraje wysoce przemysłowe, cierpiące obe-
cnie na duże bezrobocie, Austria jest po-
nadto całkowicie uzależniona od kapitału
obcego i pozbawiona samodzielności eko-
nomicznej. Jeżeli mimo to komunizm nie
ma tu pola do działania, to jest to wyłącz-
ną zasługą demokracji austriackiej i belgijskiej,
ucieleśnionej w potężnych partiach
socjalistycznych.

Socjalizm jest tu jedyną i wystarcza-

Sztuczna niżka kursu złotego.

OFICJALNY KOMUNIKAT O SYTUACJI WALUTOWEJ.

Ministerjum Skarbu komunikuje:

Nasza sytuacja walutowa przedstawia się
dziś w sposób następujący: stan rachunków
Banku Polskiego na dzień 20 b. m. wykazuje
zapas złota 121.3 milj. złotych, walut i de-
wiz netto — 91.1 milionów złotych, portfel
wexlowy — 300.3 milj. złotych, obieg bi-
letów bankowych 440.8 milionów złotych.

Stan ten jest zupełnie zadowalający,
jakkolwiek bowiem nastąpił w ostatnich cza-
sach odpływ walut z Banku Polskiego, to je-
dnak towarzyszyło mu znaczne skurczenie
się obiegu banknotów, tak, iż pokrycie pro-
centowe emisji banknotów złotem i walutami
obecnie wynosi przeszło 48%, a więc znacz-
nie przewyższa ustawowo przewidziane 30%
pokrycie.

Odpływ walut z Banku Polskiego wyno-
sił dotychczas około 40 milionów złotych
miesięcznie i miał w ostatnich miesiącach dą-
żność raczej ku zmniejszaniu się. Odpływ ten,
jako następstwo bierności bilansu handlowe-
go, ma — rzecz prosta — znaczenie prze-
ściowe. Jeżeli się zważy, że wywołany nie-
urodzajem import zboża i maki w miesiącu
maju wynosił prawie 40 milionów złotych,
zaś po obecnych żniwach może Polska nie
tylko zboża i maki nie importować, lecz wy-
wozić te artykuły po żniwach w wartości co-
najmniej 20 — 30 milionów złotych miesięcz-
nie, to jasne będzie, że już od sierpnia li-
czyć się należy ze znacznym dopływem wa-
lut do kraju. Ponadto pamiętać trzeba o zna-
cznym ograniczeniu importu, który nastąpi
wobec wprowadzenia reglamentacji przywo-
zu z zagranicy szeregu towarów luksusowych
oraz takich, które dotychczas importowane
były z Niemiec.

W tych warunkach wywołana została
niżka kursu złotego na giełdach zagranic-
nych (szczególnie w Gdańsku i Berlinie), na
która rynek krajowy dotychczas jeszcze nie

reagował. Zapasy złotych, które posiadała
zagranica w formie wypłat na Polskę, zosta-
ły rzucone na rynki zagraniczne, do tego do-
łączyła się podaż dewiz na Polskę in blanco
bez pokrycia.

Zważywszy, że Polska już dziś, po reali-
zacji zbiorów, wstępuje w okres zrównowa-
żonego bilansu handlowego i że nie tylko nie-
ma u nas objawów inflacyjnych, lecz przeci-
wnie mamy duże zmniejszenie się ilości ban-
knotów w obiegu, nie można mieć wątpliwo-
ści co do tego, że atak na złotego nie wy-
trzyma próby na dalszą metę i musi się zała-
mać.

Pogłoski o rzekomej inflacji biletami
zdawkowymi, kursujące gdzieś tam zagra-
nicą, są bezpodstawne. Emisja nowych bile-
tów zdawkowych dwu- i pięcio-złotowych
służą do zastąpienia wycofywanych z obiegu
i bardzo już zniszczonych jedno- i dwu-zło-
tówek pierwszej emisji. Wzrósł natomiast ob-
bieg srebra. Ogromne zapotrzebowanie mo-
net zdawkowych — w związku z wypłatami
w czasie żniw — sprawiło, iż mimo braku ja-
kichkolwiek ograniczeń ze strony Banku Pol-
skiego w przyjmowaniu pieniędzy zdawko-
wych, bilon i bilety zdawkowe nie wracają do
Banku Polskiego, a w ostatnich czasach Bank
Polski wskutek zapotrzebowania na pienią-
dze zdawkowe zmniejszył swój własny zapas
bilonu (maximum 5% emisji) na 18 milionów
złotych, podczas gdy na dzień 30 kwietnia r.
b. posiadał on w bilonie 28.3 miliony złotych.

Nie potrzeba dodawać, że obieg pienię-
dzy zdawkowych jest całkowicie zrównowa-
żony. Suma wydatków w kwocie 2.160 milj.
złotych jest pokryta dochodami prelinowa-
nymi zupełnie realnie, czego dowodem jest
fakt, iż dochody z danin publicznych i mono-

poli dały w pierwszym półroczu zgóry 45% kwot prelimitowanych, mimo, że terminy płatności podatku majątkowego, dochodowego, gruntowego i innych przypadają na drugie półrocze. Wydatki Państwa Polskiego wyniosły w pierwszym półroczu r. b. 44% czyli 952 milj. złotych, a więc o 130 milj. mniej, niż połowa budżetu całorocznego.

Cyfry te wykazują jasno, że budżet Polski jest całkowicie zrównoważony.

Z KOMISJI SENACKICH.

Dziś rano odbyło się posiedzenie 3-ch połączonych senackich komisji: skarbowo-budżetowej, prawniczej i gospodarstwa społecznego. Przewodniczył sen. Adelman.

Przed porządkiem dziennym sen. Truskier, zabierając głos, podniósł, że złoty polski w obrotach za granicą stracił na wartości, wobec czego mówca zwrócił się do komisji z prośbą aby zaprosić przedstawiciela Min. Skarbu oraz Prezesa Banku Polskiego, którzyby udzielili wyjaśnień w tej sprawie, w szczególności co jest powodem ostatnio zanotowanego spadku kursu złotego polskiego na giełdach zagranicznych.

Propozycja sen. Truskiera została przyjęta.

Następnie sen. Buzek w imieniu specjalnej podkomisji zdał sprawę z projektu Ustawy o wykonaniu reformy rolnej z wnioskiem zapowiedzenia przez Senat poprawek do tego projektu.

Połączone komisje uchwaliły zaproponować Izbie zapowiedzenie zmian w projekcie Ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Bezpośrednio po tem odbyło się posiedzenie senackiej komisji skarbowo - budżetowej, na które przybyli zaproszeni w zastępstwie Premiera wice-minister skarbu Karśnicki, oraz Prezes Banku Polskiego, który zamknął przedstawiłom Rządu, że sen. Truskier zainteresował, czy złoty jest utrwalony i prosił o wyjaśnienia.

Wice-minister Karśnicki składając wyjaśnienia na powyższą interpelację, stwierdził, że ogólna sytuacja finansowa i gospodarcza w niczem się nie zmieniła na gorsze, co by pozwalało żywić jakieś obawy.

Odwrotnie, stoimy dzisiaj przed chwilą zasadniczego zwrotu na lepsze wobec realizacji w najbliższym czasie doskonałych urodzajów tegorocznych. Trzy czynniki składające się na kurs i wartość nabywcą pieniądza polskiego, jak to: budżet, bilans handlowy i płatniczy, oraz pokrycie złotego przedstawiają się na przyszłość zupełnie pomyślnie. Budżet jest zrównoważony całkowicie.

Pokrycie złotego w dniu dzisiejszym wynosi 48.1%. Bilans handlowy, który przez ubiegłe miesiące dał poważny deficyt, skutkiem czego nastąpił znaczny odpływ walut z Banku Polskiego, obecnie przez cały szereg środków, powziętych zarówno przez Rząd jak i przez Bank Polski w szczególności przez podwyżkę cen na towary zbudne lub wytwarzane w dostatecznej ilości w kraju, oraz ograniczenie przez Bank Polski dyskonta weksli, pochodzących z transakcji importowych — będzie doprowadzony do równowagi, a nawet trzeba się spodziewać przejścia na ak-

tywność naszego bilansu w związku z eksportem tegorocznych zbiorów. W ten sposób obecne próby na giełdach zagranicznych, głównie berlińskiej i gdańskiej, zachwiania kursu złotego drogą raptownej jego niżki, nie są wywołane organiczną przyczyną pogarszania się jednego z czynników, o którym wyżej mowa, ale planowo powziętym atakiem, mającym na celu zaszkodzenie interesom Polski. Tłomaczy się to z jednej strony zbliżającym się terminem 1-go sierpnia, terminem realizacji drugiej transzy pożyczki amerykańskiej, a więc dążeniem do wywołania nieulnych nastrojów w Ameryce do Polski, z drugiej strony — obecną wojną celną z Niemcami, która w Polsce spokojnie jest traktowana wobec opanowania wywołanych tą wojną skutków, podczas gdy dla Niemiec skutki wojny celnej dają się dotkliwie we znaki. W ten sposób próba zachwiania kursu złotego nie ma żadnego uzasadnienia w obecnej sytuacji finansowej i gospodarczej Polski i Rząd z całą świadomością dąży do opanowania sytuacji w zupełnym przeświadczeniu o posiadaniu ku temu dostatecznych środków. Szerę nowych zarządzeń w dziedzinie wzmocnienia eksportu i ograniczenia zbędnego importu zostanie nadto w najbliższych dniach wydany.

W dyskusji nad powyższem oświadczeniem wice-ministra Karśnickiego zabierali głos sen. Truskier, Szereszowski i Adam.

Na postawione pytania wyczerpującej odpowiedzi udzielali wice-minister Karśnicki i Prezes Banku Polskiego Karpiński.

W zakończeniu sen. Adelman reasumując wyniki dyskusji oświadczył, że Rząd swymi zarządzeniami daje zupełną gwarancję opanowania sytuacji oraz całkowite zabezpieczenie trwałości kursu złotego. Wobec czego sen. Adelman zwrócił się do członków komisji skarbowo - budżetowej, aby stanowisko komisji w tej sprawie wyjaśnili szerokim kołom społeczeństwa.

Enuncjację powyższą Komisja jednogłośnie uchwaliła podać do wiadomości publicznej.

**

Ministerjum Skarbu komunikuje: Onegdy na wszystkich giełdach europejskich niespodziewanie a jednocześnie podjęty został atak na złotego polskiego. Wszędzie zostały rzucone na giełde ilości złotych przewyższające kilkakrotnie normalną podaż z ostatnich tygodni. Jak się wczoraj okazało, zaofiarowanie to było w większej części fikcyjne, miało zaś na celu uzyskanie notowań złotego, poważnie odchylających się od paritetu.

Wczorajsze sprawozdania giełdowe przynoszą wiadomości o zupełnem załamaniu się tendencji niżkowej i powrocie kursu złotego do norm prawie już nie odbiegających od paritetu.

**

Komitet polityczny Rady Ministrów rozważał sytuację naszego bilansu handlowego i płatniczego i celem zasadniczej i dalszej ich poprawy uchwalił w uzupełnieniu dotychczasowych zarządzeń:

1) wprowadzenie dalszych niżek taryfowych dla eksporterów, zwiększających wy-

wóz; 2) zwrócenie akcji Banku Gosopdarstwa Krajowego w kierunku kredytowania eksportu; 3) zaniechanie na okres przejściowy od 1 sierpnia stosowania cel ulgowych; 4) zaniechanie dalszego kredytowania cel; 5) wprowadzenie reglamentacji przywozu niektórych towarów luksusowych oraz niektórych towarów zakazanych do importu z Niemiec celem zapobieżenia ich pośredniemu importowi. Jednocześnie zarządzone najdalej idące oszczędności w budżecie państwowym na miesiąc sierpień. (PAT.).

—:000:—

Strajk w fabryce „Lilpop Rau i Loewenstein”.

W fabryce Akc. Tow. przem. zakładów mechan. Lilpop, Rau i Loewenstein ul. Bema 65 w dniu 28 b. m. wybuchł strajk z powodu niskich zarobków. Bezsukcesie, kilkakrotnie nie zwracano się do dyrekcji o rewizję niskich płac, które zaczynają się od 19 gr. a dochodzą do 1 zł. 17 gr. na godzinę i to w tak wielkiej rozciągłości, że pomiędzy 19 a 1 zł. 17 gr. wchodzi 47 kategorii płac. Robotnicy pracują według systemu premjowego, ale prawie nigdy ani grosza premji nie otrzymywali. Nic więc dziwnego, że zmuszeni do tego nędzą, robotnicy stanęli do strajku, by przez walkę podwyższyć głodowe płace. W dniu 29 b. m. odbyło się zgromadzenie, na którym uchwalono następujące postulaty, które przedłożono dyrekcji fabryki, p. Inspektorowi Pracy i Min. Pracy:

„1) W fabryce obowiązywać będzie ustawowy czas pracy t. j. 46 godzin w tygodniu. 2) Obecne płace zasadnicze podwyższone będą o 50% i ustanowi się tylko 7 kategorii płac. 3) Dyrekcja fabryki nadal uznawać będzie delegację fabryczną, której przysługujące będzie prawo nietylko życzenia i zażalenia robotników przedkładać dyrekcji, ale także prawo interwencji we wszystkich kwestiach spornych wynikłych na tle warunków pracy. 4) Przyjmowanie i wydalenie robotników odbywać się będzie w porozumieniu z delegacją. 5) W fabryce będzie wolno odbywać zgromadzenia i na żądanie delegacji w zgromadzeniach będzie mógł brać udział przedstawiciel Związku Rob. Przemysłu Metalowego w Polsce. 6) Z powodu strajku nikt nie będzie wydalony.

(W strajku bierze udział przeszło 2 tysiące ludzi, którzy solidarnie zobowiązali się wytrwać w walce tak długo, dopóki te opłakane warunki pracy i płacy nie będą zmienione.) Na zgromadzeniu skonstatowano, że płace w wysokości 1 zł. na godzinę na przeszło 2 tysiące zatrudnionych pobiera zaledwie 123 robotników, — co najlepiej charakteryzuje bezgraniczny wyzysk.

Związek przemysłowców metalowych prowadzi politykę zupełnego wygładzania i wyniszczania mas robotniczych. Od kilku miesięcy przemysłowcy metalowi w Warszawie drwią wprost z robotników i najskromniejsze żądanie o podwyższenie płacy odrzu-

cają. Tego rodzaju polityka jest tylko jądrem mas robotniczych i rozmyślnem pchaniem spokojnych ludzi do awantur. Przemysłowcy doskonale wiedzą, że płace są niskie i robotnicy głodem zostaną zmuszeni do wystąpienia o podwyższenia płac, to też wszystkimi środkami urabiają opinię publiczną przeciwko robotnikom, rozszerzając pogłoski, że robotnicy podjudzani są przez komunistów i dlatego wysuwają żądania i grożą wystąpieniem do strajku. Tymczasem najdzielniejszym agitatorom komunistycznym są sami przemysłowcy metalowi, którzy przez swój nieludzki wyzysk przygotowują grunt dla agitacji komunistycznej.

Sytuacja w fabrykach metalowych w Warszawie jest nadzwyczaj krytyczna, i jeżeli obecne warunki, które już nie są do zniesienia, nie zostaną usunięte, to lada dzień można się spodziewać wybuchu strajku we wszystkich fabrykach metalowych, który bardzo łatwo może pociągnąć za sobą do strajku przedsiębiorstwa innych gałęzi przemysłu. Dlatego Rząd obowiązany jest wywrzeć nacisk na przemysłowców metalowych, aby głodowe płace w odpowiedni sposób podwyższyli, gdyż sytuacja w przemyśle jest tego rodzaju, że podwyżki mogą być skuteczne. Przecież jeżeli dotąd w żadnej fabryce nie usunięto ani jednego dyrektora z kilkutyśiącennym płacami miesięcznymi, a kosztem głodu i nędzy robotniczej opłaca się tych dygnitarzy — to jest możliwość poprawienia zarobków robotniczych.

—:00:—

Sprawa Kornhabera i tow.

Na początku wczorajszego posiedzenia sądu obrońcy złożyli deklarację następującej treści: Wobec tego, iż stosunek do świadka PANCZYSZYNA wywołuje wrażenie, iż sąd odnosi się do niego ze specjalną przychylnością, a także pomimo, iż PANCZYSZYN został pociągnięty do odpowiedzialności za cały szereg zamachów, a w tej liczbie za zamach na Prezydenta Rzeczypospolitej, śledztwo przeciwko niemu zostało wstrzymane — obrona w dalszym przebiegu procesu żąda się stawiania pytań PANCZYSZYNOWI.

Następnie sąd przesłuchiwał cały szereg mniej ważnych świadków, poczem posiedzenie odroczone do dnia następnego.

W związku z zapowiedzianym na poniedziałek sądem doraźnym nad Botwinem, prawdopodobnie dnia tego rozprawę nad Jaggerem, Kornhaberem i tow. nie będzie, cały bowiem szereg świadków będzie przesłuchiwany w sądzie doraźnym.

Wdowa po zmarłym bohaterską śmiercią robotniku, tow. Aleksandrze Białczyńskim, członku organizacji P. P. S., (został zabity przez bandytę, którego ścigał), pozostała bez środków do życia z dwójgiem drobnych dzieci i ze staruszką matką.

Uprasza się o składanie ofiar w mieszkaniu wdowy, Ogrodowa 42 m. 12, lub w Adm. nistracji „Robotnika“, Warecka 7.

KAZIMIERZ PIETKIEWICZ.

Marjan Abramowicz

1870 — 1925 r.

Indywidualność, życie i czyny.

Za etyczną zaś stroną idzie estetyczna. Przyzwoitość naszego stroju, ruchy skromne i układne są przedmiotem nieustannej troski „naczalstwa”. Za składanie rąk np. nieraz odbierałem przestrożę.

Pomimo jednak troski przełożonych o etykę i estetykę naszą, wykształcenie otrzymujemy przeważnie fachowe, a kurs trwa krócej lub dłużej, w zależności od uzdolnień pupilów. Ja np. mam zamiar przebyć sześć semestrów, poczem, złożony egzamina państwowe, dostanę zapomogę na podróż w celach naukowych.

Ostatecznie zaś „naczalstwo” dba nawet o przyjemności i rozrywki naszego życia. Najważniejszą z nich stanowią książki, ale te, posiadane przez nas lub dostarczane przez znajomych, oszpecone są stemplami z napisem „promotrieno”. Z powodu moich książek, naczelnik więzienia, jako wojskowy, a więc mąż czynu — ostrzegł mnie, że „nikakich rozmyszeń nie pozwalajętsia!”.

Rozrywka spacerów codziennych urozmaicana jest krótkimi monologami dozorców w rodzaju np.: „czuchna proklataja!” albo „wot ja tiebia szapkoj po nosu — to!” itd.

Do przyjemności też zaliczyć należy rozmowy z odwiedźającymi nas dość często urzędnikami, zasobnymi w spostrzeżenia psychologiczne i doświadczenie życiowe...

18.XII 1894 r. Marjan opisuje przechadzkę więźniów. Podaje w skróceniu. „Godz. 7-ma rano i ciemno jeszcze zupełnie. Lampy elektryczne oświetlają nieco wielki, czworoboczny dziedziniec, oddzielony od Newy murem. Zakreslając dość, stapa gęsio jeden za drugim 60 odzianych w „buszłaty” (kurtki) więźniów. Włoką się niechętnie, ziewają, drżą z zimna, potykają się, padają na oślizgłym, zlodowaciałym chodniku. Nawet okrzyki dozorców: „wiesieliej!” (wesele!) lub: „Distancju sobliudaj, czuchonskaja morda!” (zachowaj odległość, mordo czuchonska!) nie wiele na ten raz pomagają. Śnieg z deszczem tnie twarz, zalepia oczy, zamienia na wianienki „koty” (obszerne, twarde

7)

trzewiki), w których chlupają owinięte onuczkami nogi. Porywy wichru z nad Newy tamują oddech. Pod okiem ponurych, głodnych i niewyspanych dozorców — ani stanąć ani zjeść, ani się odwrócić nie ma prawa więzień, lecz mżliwie skulony biernie się poddaje surowym porywom pogody i przepisom regulaminu, głoszącego, że „spacer stanowi obowiązek każdego więźnia”.

„Inna przechadzka: Już blisko dziewiąta, niezadługo wschód słońca. Ranek pogodny, mroźny, z rogatym księżycem na niebie. Zatuleni w kożuski baranie, zwane przez dozorców „jenotkami” (futerkami z szopów), buchając kłębami pary przy oddechu — chodzą rażno dokoła więźniowie pod okiem wiecznie mrukliwych i sennych, oszronionych teraz opiekunów swoich. Nastrój weselszy i śmiać mi się chce, otoczenie zaś nastroża dużo sposobności do śmiechu. Ten np. dozorca, który nas, politycznych, nazywa więźniami „politiczeskawo obozrenia” (przeglądu politycznego), lub inny, przechwalający się: „przecież nie zawsze bywam niesprawiedliwy!” albo też urzędnik, zapowiadający: „nikakich rozmyszeń nie pozwalajętsia!” — lub dobrodziej z Towarzystwa Biblijnego, twierdzący, że przez życie bogobojne i żal za grzechy — termin więzienia się skraca, ponieważ... z każdym dniem i miesiącem coraz bliżej do jego ukończenia”...

O przebiegu dnia swego opowiada w tymże liście: „Przy pierwiastkach facecji i krotochwil (jak wspomniane powyżej) godzi się jakoś człowiek z całkiem mechaniczną pracą wyrabiania paczek do papierosów. Ale oto dozorca ogłasza koniec roboty, którą, chociaż ma być „oczerz zaniatnaja” (bardzo zajmująca), porzucam natychmiast; uprzątam w celi, myję ręce, pozeram (z gustem!) kawał chleba z solą, a wtedy do książek, do pióra! Studuję zawzięcie słowniki, przerzucam starą beletrystykę, rozkoszuję się Byronem, a po świętach mam zamiar poważnie zabrać się do matematyki. Nieraz do katalogów zaglądam, by tytułami nowych książek naukowych wzrok sobie podrażnić. Czas czytania szybko przemija (2 godziny), wieczera graczko zmieciona, słyhać fałszywie odśpiewaną modlitwę, „kojki” (łóżka) otwarte zapraszają do snu, a że Morfeusz jest najpocziwszym z bogów, każdy więc chętniej niż zrana, słyha ostatniego dzwonka”.

Ale myśli, rozkołysane czytaniem nie podlegają prawidłom regulaminu i nie dają się uspić. Więzień wsłuchuje się w ciszę:

„Słucham... Jak cicho! Słyszę w północy, w pół

na jawie

W mojej celi szmer bodaj najmniejszy dokoła, Słyszę serca tęsknego uderzenia prawie, Słyszę krew, szturmującą namiętnie do czoła... W takiej ciszy tak ucho wyteżam ciekawie, Że słyszałbym głos z Litwy. Śpijmy, nikt nie woła!”

Pojutrze nowy rok na świecie. Nie wiem co tam słyhać wśród ludzi, czego chcą, o co walczą, czego od jutra żądają. Wierzę jednak, że to, co nadejdzie — da nam więcej światła i ciepła, sił i wytrwałości, braterstwa i szczęścia... Oby więc jak najprędzej nadeszło!

Czemu ciekawy jestem, nikt do mnie nie pisze?

„Stajem się obcym braciom moim a cudzoziemcem — synom matki mojej. (Psalm LXIX).

„Od głosu wzdychania mego przyłgnęły kości moje do ciała mego. Stajem się podobny pelikanowi na puszczy, jestem jako puchacz na pustyniach...”

„Jestem jako wróbel samotny na dachu. (C II 4 — 8).

„Nie milczcież, nie bądźcie jako ten, co nie słyszy. (LXXXIII.2). M. Abramowicz.

Warunki więzienne, o których tak swobodnie i z humorem opowiada Marjan w swoich listach, były w istocie swej bardzo ciężkie. Tylko z trudem mógł się on do nich przystosowywać i na tem tle powstawały starcia jego z administracją. Zwierchność więzienna uważała go za krnąbrnego, więc dla poskromienia używała swoich środków, jakich miała w zapasie dużo.

Przez dwa lata nie dawano mu książek z miejscowej biblioteki więziennej, lecz Marjan kupował je za swoje szczupłe, zarabiane pracą fizyczną, grosze, wydając je na ten cel w całości; pozatem zaś, rodzina i Komitet Więzienny w Petersburgu zaopatrywały go również w przeróżne utwory literackie i naukowe. Administracja nie mogła temu prawnie przeszkodzić, więc chwytła się innych sposobów oddziaływania, sadząc go poprostu do karceru.

Nie mogło to wszystko zmienić zachowania się Abramowicza, natomiast karcer i złe odżywianie się w połączeniu z klimatem petersburskim zdołały ugiąć nawet jego żelazny organizm. Zachorował na skorbut, jedyną chorobę, jaką przebył w ciągu więzienia i zesłania. Zapuszczony przez niedbalstwo administracji — spowodował wypadnięcie dwóch przednich zębów.

(D. c. n.).

—:00:—

Zjazd delegatów Zw. garbarskiego.

W dniach 26 i 27 lipca r. b. odbył się w lokalu własnym przy ul. Wolskiej Nr 44 zjazd delegatów oddziałów, w którym uczestniczyło 25 delegatów. Zjazd zajął przewodniczący Zarządu Głównego tow. Macanek. Na przewodniczącego obradom powołano tow. Gręcznarowski z Radomia, na sekretarzy tow. Klupa z Warszawy i tow. Psachję z Białegostoku.

Po wysłuchaniu sprawozdania Zarządu Głównego i delegatów poszczególnych miast, omówieniu spraw organizacyjnych i cennikowych dokonano wyborów Zarządu Głównego i Komisji rewizyjnej w następującym składzie: Przewodniczący Zarządu Głównego tow. Macanek, zastępca tow. Klupa, sekretarz tow. Szwebel, zastępca tow. Szatan, skarbnik tow. Kurasz, t. j. pozostał ten sam skład wydziału wykonawczego, następnie tow. Szubzda i Psachja z Białegostoku, tow. Gręcznarowski i Wieczorek z Radomia, tow. Blacher z Krynek, tow. Galina ze Słonima, na zastępców tow. Atlas ze Lwowa, Wiśniewski i Gąsiorowski z Warszawy, tow. Sitlitz z Białegostoku, komisja rewizyjna tow. Wajzman z Sokółki, tow. Temkin z Krynek, tow. Lipkowski z Warszawy.

Po dyskusji przyjęto następującą rezolucję:

„Zjazd delegatów Zw. Zaw. rob. przem. garbarskiego stwierdza, że wszyscy robotnicy powinni być skupieni w silnych organizacjach zawodowych celem odparcia ofensywy kapitalistów, polepszenia warunków pracy robotników i obrony 8-god. dnia pracy. Ponieważ Zw. rob. garbarskich jako organizacja centralna był dotychczas słaby, a niektóre oddziały ujawniły szkodliwe tendencje decentralizacyjne, Zjazd wzywa wszystkich robotników garbarskich do wstąpienia w szeregi centrali związku garbarskiego. Zarazem Zjazd wzywa Zarząd Główny do energiczniejszej jak dotychczas pracy organizacyjnej wśród robotników garbarzy. Zjazd poleca Zarządowi Głównemu utworzenie sekretariatów okręgowych celem ułatwienia pomniejszym oddziałom działalności związkowej. Zjazd wzywa Zarząd Główny do dalszego podtrzymywania jaknajściślej kontaktu z Radą krajową klasowych Związków Zawodowych i do wykorzystania jej aparatu celem obsługi organizacyjnego i oświatowo - agitaacyjnego oddziałów grupujących członków Związku. Zjazd wzywa oddziały, aby zgodnie z uchwałami komisji centralnej oraz III kongresu Związków Zawodowych organizowały młodocianych robotników garbarzy w sekcje młodocianych. Zjazd poleca Zarządowi Głównemu kierować się w swojej taktyce organizacyjnej perspektywą utworzenia jednego wielkiego połączanego Związku rob. przem. skórzanego.”

Zjazd po wysłuchaniu referatu tow. Szwebła w sprawach organizacyjnych polecił Zarządowi Głównemu wezwać wszystkie oddziały do uregulowania zaległości w ciągu trzech miesięcy. Oddziały które tego nie wypełnią należy rozwiązać. Składki członkowskie ustalono następujące: I kategoria wszyscy wykwalifikowani 1.50 zł. miesięcznie, II kat. warsztatowi niefachowi 1 zł., III kat. chłopcy i kobiety 80 gr. Z tego do Zarządu Głównego 60%, na potrzeby oddziałów pozostałe 40%.

IV Zjazd delegatów Związku rob. przem. garbarskiego zakłada energiczny protest przeciwko bojkotowi stosowanemu przez zakłady państwowe jak i komunalne wobec robotników żydowskich. Uważając, że wszyscy robotnicy kraju bez różnicy narodowości winni korzystać z równego prawa do pracy, Zjazd wzywa Zarząd Główny i miejscowe oddziały do przestrzegania tej zasady przy obsadzaniu wakujących miejsc pracy, oraz do najenergiczniejszego reagowania w wypadkach usuwania robotników żydowskich ze względu na ich narodowość.

Zjazd zakończono dnia 27 lipca o godz. 9 wiecz. odpiewaniem „Czerwonego Sztanda” i „Międzynarodówki”.

Ministerjum spraw wojskowych okradziono na 140.000 złotych

Dzienniki poznańskie donoszą o niezwykle zuchwałym oszustwie, którego ofiarą padło ministerjum spraw wojskowych. Oto w lutym b. r. zjawił się w Gnieźnie nieznany dotąd Józef Głabiński i nabył za przejęciem długów hipotecznych, położoną na przedmieściu przy szosie poznańskiej kuźnię po kowale Brandenburgerze. Zezwolenie władz na przewłaszczenie uzyskał w niewytłumaczony sposób w bardzo krótkim czasie i jako właściciel przyszedł fabryki aeroplanów kazać sobie na mające być dostarczone aeroplany wypłacić 140.000 zł. w ministerjum wojny w wydziale przemysłu wojennego, poczem znikł z horyzontu gnieźnieńskiego.

W maju b. r. zjawiła się w Gnieźnie komisja z ministerjum wojny po odbiór aeroplanów, lecz napróżno szukała fabryki aeropla-

nów i Józefa Głabińskiego. W sądzie poinformowano wysłannika ministerjum, że firma Głabińskiego nie istnieje, a w policji, że Głabiński po krótkim pobycie Gniezna opuścił i udał się w niewiadomym kierunku. Kuźnię podali tymczasem wierzyciele na subhastę i termin licytacyjny wkrótce się odbędzie.

Ministerjum dało się wywieść w pole, ale straty 140.000 złotych nie może ponieść państwo, lecz niedbały i lekkomyślny urzędnik, który zgodził się zawrzeć z oszustem tak ryzykowną transakcję.

Defraudacja w krakowskiej I. K. P.

W krakowskiej okręgowej Izbie Kontroli Państwa wykryto niedawno defraudację na sumę 1932 zł. dokonaną przez rachmistrza Józefa Bilińskiego. Dokładna rewizja tej Izby wykryła ponadto, iż szereg wydatków (w ogólnej kwocie blisko 1500 zł.) poczyniono w tej Izbie niewłaściwie, na nieuzasadnione wyjazdy służbowe i t. p. Delegowano tedy do Krakowa wyższą komisję dyscyplinarną pod przewodn. p. wicepr. Niewiadomskiego. Od pierwszej chwili wykrycia nadużyć winnych zawieszono w czynnościach. Biliński zaś został aresztowany i co do niego toczy się śledztwo sądowe. Został on pozbawiony wszelkich praw urzędniczych.

Prezes Izby krakowskiej, Łasiński — człowiek chory i zupełnie niedołężny — został wydany na niedbalstwo. Większa wina jeszcze spoczywa na wiceprezesie dr. Kaz. Szczepańskim, b. insp. policji — chciał on bowiem zatuzować całą sprawę, składając fałszywy meldunek. Spensjonowano go, ograniczając mu emeryturę. Razem oskarżonych było 9 osób, z których jedną uniewinniono. Wobec pozostałych zastosowano kary obniżenia stopni i nagany. Zdefraudowaną sumę pokryli urzędnicy tej instytucji, wskutek czego Skarb strać odzyskał.

Defraudacja na poczcie

„Czas” krakowski donosi:

Władze pocztowe wykryły w ostatnich dniach sprzeniewierzenie, dokonane przez kontrolera pocztowego Brunona Everarda. Funcjonariusz ten, będąc na stanowisku naczelnika poczty w Pilźnie, sprzeniewierzył znaczną gotówkę wpłaconą przez strony w tamtejszym urzędzie pocztowym. W toku dalszych dochodzeń ustalono, że szkoda pierwotnie szacowana na 6000 zł. urosła już do 12.000 zł., przyczem możliwe jest, że ujawnione zostaną jeszcze dalsze nadużycia Everarda. Ponadto defraudant po przeniesieniu go do urzędu pocztowego Nr. 2 na dworcu krakowskim, przywłaszczył sobie około 1000 zł., pochodzących z pobieranych przez niego opłat telefonicznych. Dowiedziawszy się, że władza przełożona otrzymała z Pilzna wiadomość o wykryciu malwersacji, Everard nazajutrz nie zjawił się w biurze, a podjęte poszukiwania wykazały, że umknął z Krakowa w obawie przed aresztowaniem. Policja za zbiegłym defraudantem rozpisała listy gończe. Liczy on lat około 50, na poczcie pracuje około 20 lat.

Powrót lotników.

Wczoraj o godz. 6 wiecz. poczęli zlatywać na lotnisko Mokotowskie uczestnicy raidu powietrznego: Anglia, Francja, Hiszpania, Włochy, Austria, Czechosłowacja, Polska, w liczbie 20, pod dowództwem gen. Zagórskiego. Wyładowało 18 aparatów Potez XV i dwa aparaty Breguet XIX.

Eskaadra polska, która odbyła ten znakomity w historii lotnictwa polskiego raid powietrzny, składała się z pilotów: majorów Krzeczowski, Prusa, Rątkowski i Gilewicz; kapitanów Wojtarowicz, Pawłowski, Szczekowski, Konarski, Wojciechowski, Jarłiny, Dziłkowski, Pawlikowski, Makowski, Giedgowd i Stachonia; poruczników: Pawlucia, Guttmayera, Babińskiego, Kaliny.

Przybywających lotników polskich witał w zastępstwie pułk. Borejszy ppłk. Loria. Po zejściu z aparatów, lotnicy wnieśli wodza swego gen. Zagórskiego, na rękach do kasyna lotniczego.

Na lotnisku obecnych było 30.000 osób.

Jak już z pierwszych opowiadań uczestników raidu można skonstatować, lotnicy polscy przebyli dystans 6.000 km. Żaden aparat nie uległ w tej długiej podróży poważniejszemu uszkodzeniu. Na czele lotników leciał gen. Zagórski na najnowszym typie aeroplanu Breguet XIX. Na tym samym typie aeroplanu zamykał lot porucznik Babiński.

KRONIKA POLITYCZNA.

PRZYJAZD MIN. MEJEROWICZA.

Wczoraj przybył do Warszawy łotewski minister spraw zagranicznych, p. Mejerowicz wraz z małżonką. Ministrowi Mejerowiczowi w podróży towarzyszy dyrektor sekcji państw bałtyckich w łotewskim M. S. Z., p. Munter. Na dworcu powitali ministra Mejerowicza przedstawiciele Rządu polskiego oraz posłowie: łotewski i austriacki, jako akredytowani przy Rządzie łotewskim.

O godz. 18-ej min. Mejerowicz złożył wizytę min. Stanisławowi Grabskiemu w zastępstwie Premiera; o godz. 18.30 Mejerowicz udał się do Min. Spraw Zagranicznych, gdzie odbył dłuższą konferencję z min. Morawskim.

Wieczorem min. Stanisław Grabski podejmował przybyłych gości obiadem w salach pałacu Rady Ministrów. (PAT).

KONFERENCJA MIĘDZYMINISTERIALNA
W SPRAWIE PROJEKTU USTAWY EMIGRACYJNEJ.

Dn. 27 b. m. w Min. Pracy i Opieki Społecznej, pod przewodnictwem radcy prawnego, p. Pierchalskiego, w obecności p. dyrektora Urzędu Emigracyjnego, Gawronskiego, oraz przedstawicieli Ministerjów: Przemysłu i Handlu, Spraw Zagr., Spraw Wewn., Wojskowych i Skarbu odbyła się konferencja międzyministerjalna w sprawie projektu ustawy emigracyjnej.

Obrady Sejmu. Sesja druga Posiedzenie 239.

Posiedzenie zaczęło się o godz. 4 min. 20 pp. Posiedzeniu przewodniczył Wicemarszałek Woźnicki.

Sen. Buzek (Piast) obszerne referował jedność ustaw o ratyfikacji umów między Polską a Czechosłowacją.

Mówca wniósł o przyjęcie tych ustaw bez zmian, przyczem wyraził podziękowanie wszystkim, którzy przyczynili się do ich zawarcia.

Wszystkie te ustawy przyjęto jednogłośnie. (Oklaski). Przyjęto ponadto proponowane przez Komisję senacką rezolucje, wzywające Rząd do ścisłego przestrzegania zasady, iż wymiana ratyfikacji umowy likwidacyjnej, handlowej i arbitrażowej winna być dokonana równocześnie: do zniesienia przymusu paszportowego, a przynajmniej wizowego, do porozumienia się z rządem czeskim dla poczynienia specjalnych ułatwień osobowych i rzeczowych i rozszerzenia obowiązujących obecnie w niektórych punktach pasa granicznego. Wreszcie ostatnia rezolucja brzmi, jak następuje: W związku z ratyfikacją umowy handlowej polsko-czechosłowackiej i protokołu dodatkowego do tej umowy. Senat, przyjmując do wiadomości porozumienie, zawarte w Pradze 29 lipca r. b. między delegacją polską a czechosłowacką, wzywa Rząd, by za pomocą dalszych pertraktacji, a w danym razie i innych, pozostających do dyspozycji środków, a zwłaszcza arbitrażu, uzyskał uchylenie, albo co najmniej odpowiadającą celom zawartej konwencji handlowej i interesom naszego przemysłu naftowego, zmianę rozporządzenia czechosłowackiego ministerjum skarbu z dnia 20 czerwca r. b.

W imieniu Kom. Gospodarstwa Społecznego sen. Thullie przedstawił sprawozdanie o projekcie ustawy o zmianie pierwszego ustępu art. 22 ustawy z 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet. Komisja proponuje przyjęcie noweli sejmowej bez zmian. Przedłuża ona na jeden rok jeszcze termin wprowadzenia urządzeń kąpielowych i żłobków dziecięcych. W ciągu tego roku te urządzenia muszą być wykonane, to jest ostateczny termin.

Wolne miejsca.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Warszawie przy ul. Ciepłej 21 poszukuje kandydatów z dobrymi świadectwami i referencjami do obsadzenia następujących posad:

NA MIEJSCU.

DLA OSÓB ZAMIESZKAŁYCH W WARSZAWIE

W Oddziale dla Umysłowo Pracujących. 5 agentów do sprzedaży różnych artykułów, 1 specjalistę na kilimy i gobeliny, 2 agentów do sprzedaży odkurzaczy, 1 technika-kreślarza, 1 pom. buchaltera, 10 agentów do sprzedaży albumów, 1 buchaltera, 1 nauczyciela języka polskiego, 1 nauczyciela języka niemieckiego, 1 nauczyciela języka francuskiego, 1 nauczyciela matematyki, 1 nauczyciela fizyki, 1 nauczyciela historii polskiej, 1 nauczyciela chemii, 1 fakturyzysty, 1 praktykanta biurowego, 1 inkasenta z gwarancją.

W Oddziale dla robotników i rzemieślników. 1 lakiernika, 6 ślusarzy, 10 murarzy, 2 pomoc. elektrom., 1 grawera, 1 malarza pokojowego, 1 mechanika do reparacji zegarów samochodowych, 2 malarzy, 2 stolarzy, 1 kołodzieja, 30 tkaczy firanek, 5 tkaczy tiulowych, 2 szpularzy bobin, 4 nakładaczy, 3 nakładaczy szpilek, 4 wykładaczy bobin, 1 szpularza, 2 snowaczy, 1 związka, 2 blicharzy, 1 chłop do suszarni, 1 chłop do krochmalni, Kobiet. 10 szpularzek, 7 oszpularzek z bobis. 5 rob. blich., 25 cerowaczek brudnych, 11 przegła-

Przed rozpoczęciem obrad minister pracy i op. społ., F. Sokal, zaprosił do siebie członków konferencji i w przemówieniu swoim podkreślił doniosłe znaczenie zagadnienia wychodźstwa, oraz konieczność prowadzenia obrad konferencji w tempie przyspieszonym, aby Rząd miał możność przedłożenia projektu ustawy emigracyjnej ciałom ustawodawczym już na jesieni r. b.

Po zagajeniu posiedzenia przez przewodniczącego p. Pierchalskiego, referent projektu ustawy, przedstawiwszy krótki zarys historii rozwoju emigracji, dał ogólną charakterystykę projektu ustawy, opracowanego przez urząd emigracyjny. Dyskusja nad poszczególnymi artykułami ustawy odbędzie się na następnych posiedzeniach konferencji międzyministerjalnej. (P. A. T.).

WYJAZD DELEGATA POLSKIEGO NA
KONGRES PENITENCJARNY.

Dyrektor departamentu karnego Min. Sprawiedliwości, p. Fr. Głowacki, wyjechał w dniu 27 b. m. na kongres penitencjarny do Londynu.

ROKOWANIA Z PRZEDSTAWICIELAMI
SENATU W. M. GDAŃSKA.

Onegdaj rozpoczęły się w Min. Sprawiedliwości rokowania z przedstawicielami Senatu W. M. Gdańska, w sprawie wzajemnego wykonywania wyroków sądowych. W imieniu rządu polskiego rokowania prowadzi naczelnik wydziału Włodzimierz Jabłoński, przy udziale delegatów Min. Sprawiedliwości: sędziego apelacyjnego dr. Lipińskiego i mec. Konica. W skład delegacji gdańskiej wchodzi: pp. sen. dr. Frank i sędzia apelacyjny dr. Rumps.

Senat uchwalił wniosek Komisji.

Następnie po referacie sen. dra Białego Senat uchwalił zapowiedzieć Sejmowi zmiany w ustawie zmieniającej rozporządzenie Rady Ministrów z 1-go maja 1920 r., wprowadzającej w życie ustawę wojskowego postępowania karnego.

W imieniu Komisji Prawniczej sen. Biały referował uchwaloną przez Sejm ustawę o zakładach karnych. Jest to znany zapis Władysława Zamoyskiego ujęty w formę ustawy. Majątki stanowiące fundację mają pozostać niepodzielne to znaczy, że nie będą podlegały reformie rolnej. Komisja wyraża zapatrywanie, że obywatel Wł. Zamoyski przez uczynienie tej fundacji dobrze się zasłużył Ojczyźnie (S. Nowodworski; Cześć pamięci dobrego obywatela! Oklaski) i proponuje przyjęcie ustawy bez zmiany.

Ustawę przyjęto bez zmiany.

Sen. Buzek w imieniu Kom. Skarbowo-Budżetowej, Gospodarstwa Społecznego i Prawnej zgłosił wniosek o zapowiedzenie zmian w ustawie o wykonaniu reformy rolnej.

Sen. Krzyżanowski. Sam sposób wyboru podkomisji tych trzech komisji Senatu jest grzechem pierworodnym. (S. Nowodworski: A kto był waz przy tym grzechu?). Specjalnie ta sprawa powinna być rzeczowo badana, tymczasem na wniosek sen. Buzka podkomisję wybrano w składzie 9-u członków, po jednym z najliczniejszych klubów, a najliczniejszy klub ma nawet dwóch członków. Jest to więc typowa praca klubowa, a nie rzeczowa.

Sen. Buzek: Zarzutów tych sen. Krzyżanowski w komisji nie podniósł. Nazwiska członków podkomisji dają chyba największą gwarancję znajomości rzeczy

Uchwalono zapowiedzieć zmiany w ustawie. Sen. Thullie zgłosił interpelację w sprawie wykonania ustawy antalkoholowej.

Termin następnego posiedzenia ogłoszony będzie później. Życząc senatorom jaknajlepszego spędzenia ferii, Wicemarszałek Woźnicki zamknął posiedzenie.

dacek, 7 cerowaczek tiulu, 6 cerowaczek czy-
stych, 2 krajaczki, 8 maszynistek, 2 sztoperki.

W Oddziale dzielnicowym „Wola” Leszno
140. 5 rymarzy, 5 tapicerów, 5 pom. rymarskich,
5 pom. tapicerskich.

W Oddziale dla służby domowej: 45 służących.

Wolne miejsca dla inwalidów wojennych: 34 dla ciężko poszkodowanych.

NA WYJAZD:

W Oddziale dla Umysłowo Pracujących. 1 ceromistka, 1 praktykantki-ogrodniczki, 3 nauczycieli-polonistów, 1 nauczycielki-polonistki, 1 nauczycielki gimnastyki, 1 nauczycielki matematyki, 1 nauczyciela przedmiotów ogólnokształcących w szkole rolniczej, 1 nauczyciela niemieckiego z wyższym wykształceniem i praktyką nauczycielską, 1 nauczyciela greckiego i łaciny, 1 nauczyciela stenografii ze znajomością języka francuskiego, 1 nauczyciela historii, geografii i nauki o handlu z wyższym wykształceniem zawodowym i praktyką nauczycielską, 20 lekarzy wolno-praktykujących, 1 dyrektora gimnazjum koedukacyjnego, 1 zarządzającego do internatu

W Oddziale dla robotników i rzemieślników. 1 młynarza (kawalera), 1 specjalisty do gotowania konserw, 2 monterów.

TELEGRAMY

W sprawie kursu złotego

Praga, 30 lipca. (PAT.). Wczoraj ujawnił się na tutejszej giełdzie spadek bardzo silny złotego polskiego, który z 630 koron za 100 zł. spadł na 570. Gdy, mimo to, nie dokonywano zakupów, Rada Giełdowa skreśliła notowania złotego, ze względu na jednoczesny spadek kursu złotego na innych giełdach, a zwłaszcza berlińskiej. Prasa czeska dopatruje się w tem manewru Berlina, to samo przypuszczenie wywodzi „Prager Tageblatt“, który widzi przyczynę spadku kursu złotego w niemiecko - polskiej wojnie celnej.

„Narodni Listy“ stwierdzają, że podczas gdy przeciętne transakcje złotym wynosiły 50.000, wczorajsze zaofiarowanie osiągnęło sumę 200.000 złotych.

„Prager Presse“ podkreśla, że spadek nie jest bynajmniej następstwem biernego bilansu handlowego Polski, lecz, że odegrał tu rolę raczej względy polityczne, a mianowicie wojna celna między Niemcami a Polską. Spekulacja niemiecka, ulegając wpływowi kół politycznych, skorzystała z chwilowego osłabienia waluty polskiej, w celu skierowania przeciwko złotemu skoncentrowanego ataku i doprowadzenia w ten sposób do uległości ze strony rządu polskiego.

Paryż, 30 lipca. (PAT.). „Echo de Paris“ oświadcza, że manewr niemiecki, mający na celu obniżenie kursu złotego, jest ordynarny. Jest wszelkie prawdopodobieństwo, zdaniem dziennika, że usiłowania giełdy berlińskiej skończą się ostatecznie klęską najodważniejszych spekulantów niemieckich.

Berlin, 30 lipca. (PAT.). Prasa niemiecka stara się odwrócić uwagę od akcji, podjętej przeciwko złotemu polskiemu, twierdząc, iż spadek kursu złotego jest następstwem wewnętrznej polityki polskich władz skarbowych. Między innymi „Germania“ pisze: Zarządzenia Banku Polskiego, mające na celu stabilizację waluty, znowu chybiły celu. Z powodu pewnych zarządzeń handlowych polskie koła przemysłowe wykazały tendencję do nadmiernej gromadzenia dewiz i w ten sposób wywołały nacisk na kurs złotego i spowodowały jego obniżenie.

Wiedeń, 30 lipca. (PAT.). Dzisiejsze dzienniki popołudniowe zamieszczają de-

peszę PAT. w sprawie machinacji, mających na celu sztuczne obniżenie kursu złotego. „Wiener Allgemeine Zeitung“ pisze:

„Kurs złotego doznał dzisiaj w Wiedniu znacznej poprawy. Popyt przewyższył znacznie podaż. Gotówki nie można było w ogóle otrzymać. Kontrminy praska i wiedeńska, które pragnęły gorączkowo przedsięwziąć pokrycie, nie mogły przeprowadzić tych zamiarów. Kontrminy te znożyły się w zupełnej marności. W obrotach prywatnych popyt na złotego objawiał się chwilami gwałtownie. Straty kontrminy są bardzo znaczne. Fachowcy oceniają je na wiele milionów. Niezwykle szybka zmiana kursu złotego w godzinach popołudniowych była tematem powszechnych rozmów. Wyrażano ogólnie opinie, że wszelkie ataki na walutę, mającą dostateczne pokrycie są zgóry skazane na niepowodzenie. Podkreślano też fakt, że zmiana ta nastąpiła samorzutnie, bez jakiegokolwiek zewnętrznego wpływu. Dziennik podaje następnie wykaz Banku Polskiego i czyni uwagę, że wiadomości o inflacji monet zdawkowych są nieuzasadnione. Cyfra obrotu jest jeszcze bardzo odległa od ustawowo dopuszczalnej cyfry. „Wiener Allgemeine Ztg“ podaje następnie depeszę z Berlina, w sprawie złotego polskiego, w której domosi, że od wczoraj na tamtejszej giełdzie tendencja złotego znacznie się poprawiła. Wedle informacji z kół kompetentnych, ujawnia się żywe zainteresowanie złotym polskim. Dolar p'acono 5.35.

Zarówno „Wiener Allgemeine Ztg“, jak i inne dzienniki popołudniowe stwierdzają, że kurs złotego, a wczorajszą niższą kursu, machinacjami antypolskimi.

Berlin, 30 lipca. (PAT.). Godz. 12.45. Tendencja na giełdzie dla złotego mocniejsza. W stosunku do dolara 560—570. W stosunku do marki niemieckiej 72—74. Sfery giełdowe tłumaczą tę zmianę złotego depeszą nadesłaną z polskich źródeł urzędowych.

Godz. 1.35 na giełdzie złoty był notowany 78.80, 79.20.

Gdańsk, 30 lipca. (PAT.). Po wczorajszej silnej podażi złotego, dał się dzisiaj skonstatować wielki popyt na złotego polskiego, wskutek czego złoty poszedł znacznie w górę.

Katastrofy kolejowe

Tours, 30 lipca. (PAT.). Express, jadący z Le Mans do Tours, wykoleił się w nocy, przy wjeździe na stację St. Antoine. Cztery wagony zostały zdruzgotane. Kilkanaście osób zostało zabitych, a wiele innych odniosło rany. Przypuszczają, iż katastrofa spowodowana została nadmierną szybkością jazdy pociągu, który był spóźniony.

Paryż, 30 lipca. (PAT.). Według doniesień prasy z Tangeru, na podstawie źródeł angielskich, w czasie sroczka, który szalał z niesłychaną gwałtownością w okolicy Fezu, pociąg idący z Tazy, wykoleił się. 10 osób zostało zabitych, 12 ciężko rannych.

Paryż, 30 lipca. (PAT.). Prasa donosi z Buenos Aires, że koło miejscowości Bengran- (7) wykoleił się pociąg i spadł z nasypu. 6 osób zostało zabitych, a 30 ciężko rannych.

odpowiednie zarządzenia wszystkim pośrednikom, mającym możność otrzymania informacji od przywódcy Riffenów; jednakże, prócz fantastycznych informacji niektórych dzienników, nie nadeszła żadna wiadomość w powyższej sprawie.

Tanger, 30 lipca. (PAT.). Położenie na froncie Ouerghi uległo polepszeniu. Niektóre plemiona rozpoczęły rokowania w sprawie uznania suwerenności francuskiej na ich obszarach.

Straty Riffenów przy ostatnich atakach były bardzo znaczne. Na froncie północnym w pobliżu Ouezzan, lotnicy zadali dotkliwe straty oddziałom szczerpu Dzebalach, które usiłowały parokrotnie przeniknąć w głąb terytorium. Abdel Krim zagroził im ostrymi represjami w razie niepowodzenia. Na zachodnim odcinku hiszpańskim Riffeni od paru dni wykazują słabą działalność.

Międzynarodowy Instytut Współpracy Umysłowej

Genewa, 30 lipca. (PAT.). W dniu 28 lipca Międzynarodowy Instytut Współpracy Umysłowej utworzony przez rząd francuski, a oddany do dyspozycji Ligi Narodów, został ostatecznie ukonstytuowany. Zebrana w Genewie rada administracyjna Instytutu pod przewodnictwem sen. de Jouvencela zamianowała dyrektora Instytutu, oraz szefów sekcji. Dyrektorem został francuz prof. Luchaize. Najważniejszą sekcję, uniwersytecką, powierzono jednemu z niemieckich prof. Haleckiemu. Inne sekcje objęli Anglik, Niemiec, Włoch i Hiszpan.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

Wiadomości telegraficzne

— Z Londynu donoszą, iż w Tokio wykryto spisek, mający na celu sprzedanie Ameryce tajnych dokumentów marynarki japońskiej. W związku z tem aresztowano 3 osoby, w czem jednego funkcjonariusza marynarki.

— Z Bukaresztu donoszą: W miejscowości Moreni, centrum przemysłu naftowego, wybuchł pożar w jednej z kopalni Standard Oil Company. Pastwa ognia padła olbrzymie zapasy ropy. Wszelkie próby ugastenia pożaru okazały się bezskuteczne. Wysłano baterię artylerji polowej, która przez ostrzeliwanie otworów zamierza zasypać kopalnię.

Prowincja.

Rypin.

(Kor. własna).

Powiat rypiński, w którym stale panują choroby tyfusowe, nie ma należytej opieki sanitarnej. Lekarz powiatowy Dr. H. Salfjan pochłonięty jest rozległą praktyką prywatną, która daje bez porównania lepsze zyski, niż praca rządowa. W ciasnej poczekalni D-ra H. Salfjana tłoczą się wspólnie prywatni pacjenci i chorzy, przychodzący do p. Salfjana, jako do lekarza powiatowego. W takich warunkach poczekalnia staje się rozsadnikiem chorób zakaźnych, które ciągle trapią ludność powiatu. Tak na przykład w mieście Dobryń nad Drwęcą wybuchła w dużych rozmiarach epidemia tyfusu plamistego. Straszna ta choroba może rozszerzyć się po całym kraju. Tymczasem lekarz powiatowy zamiast od razu wyjechać na miejsce, odkładał wyjazd na wiele dni, na co zresztą wpływają skargi do Starostwa. Władze administracyjne powinny postarać się o zorganizowanie sprawniejszej służby sanitarnej w powiecie.

Wiadomości Księgarni Robotniczej.

WARSZAWA, WSPÓLNA 17, tel. 229-70.

Bureau International du Travail, L'Assurance - maladie. Analyse comparative des législations nationales (Analiza porównawcza ustawodawstwa poszczególnych państw o ubezpieczeniu na wypadek choroby) str. 146	2.80
Luxemburg Rosa, Einführung in die Nationaleconomie, str. 293	8.05
Maliszewski, Polska dzisiejsza, zarys geograficzny - statystyczny, str. 111	1.80
Michels Robert, Sozialismus und Fascismus in Italien, str. 339+VIII	7.25
Pączek Antoni, Położenie gospodarcze Polski	—50
Posner Stanisław, Zagadnienia społeczne w Lidze Narodów	1.—
Tyc Teodor, Z dziejów kultury w Polsce średniowiecznej	5.—
Wojtłowski, Wies' mir w cyfrach, t. II, Trud (Statystyka pracy), str. XV + 384 z licznymi tablicami wielobarwnymi	37.25

Z LITERATURY PIĘKNEJ:

Benoit, Studnia Jakóba, powieść	3.60
Dickens, Klub Pickwicka, powieść, wydanie nowe, 2 tomy	9.—
Drucka, Zwycięstwo, powieść	4.80
London, Wilk morski, powieść, t. I	—95

Ruch robotniczy Z życia partji.

O. K. R. Warszawa Podmiejska. Komitet Powiatowy na powiat Radzyński. W sobotę dnia 1 sierpnia o godz. 5-iej op. poł. w Wołominie przy ul. Ręczajskiej nr. 7 odbędzie się posiedzenie Komitetu Powiatowego P. P. S. na powiat Radzyński. Proszeni są o przybycie tow. Benkiel, Krawczyk, Kujawski, Jaszczołt, Dębicz, Hof i Derma.

W piątek dn. 31 b. m.

Powązki. O godz. 7 wiecz. w lokalu Okopowa 30 odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Koło Gazowników — Wola. O godz. 7 w lokalu dzielnicy Wola - Czyste, Wojska 44, odbędzie się zebranie Koła.

Dzielnica Czerniakowska o godz. 7 w lokalu dzielnicy, Czerniakowska 193, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Praska o godz. 7 w lokalu dzielnicy, Brukowa 29, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

ODWOŁANIE.

Dzielnica Jerozolimka. Ogólne zebranie członków dzielnicy nie odbędzie się.

Ruch zawodowy.

IV-ty Kongres Zw. Spożywczego.

W dniu 9-ym sierpnia 1925 r. o godz. 10 rano rozpocznie swe obrady IV Kongres Związku Robotn. Przemysłu Spożywczego w Polsce w sali Związku Handlowców, przy ul.

Siennej Nr. 16, w Warszawie, który trwać będzie trzy dni.

Porządek dzienny Kongresu: 1. Zagajenie i wybór Prezydium. 2. Odczytanie protokołów. 3. Wybór komisji a) mandatowej, b) redakcyjnej, c) matki. 4. Sprawozdanie a) Zarządu Głównego, b) kasowe, c) Komisji Rewizyjnej. 5. Praca nocna w piekarniach i 8-godzinny dzień pracy. 6. Taktyka i organizacja. 7. Poprawki do statutu. 8. Wybór a) Zarządu Głównego, b) Komisji Rewizyjnej, c) Sądu Polubownego. 9. Wolne wnioski.

Ruch kult.-oświatowy.

ZARZĄD GŁÓWNY TUR., WARECKA 7.

Wycieczka w Tatry Zarządu Głównego T. U. R. pod kierunkiem tow. posła Czaplińskiego wyruszy z Warszawy w sobotę dnia 1 sierpnia. Zbiórka uczestników o godz. 8 wiecz. na Odjazdowym Dworcu Głównym. Przypominamy uczestnikom, iż należy zabrać żywność na cały czas trwania wycieczki.

Ruch spółdzielczy.

Kooperatywa mieszkaniowa. W dniu 27-ym lipca r. b. w lokalu O. K. R. odbyło się Walne Zgromadzenie udziałowców kooperatywy: „Domy Spółdzielcze, Spółdzielnia Mieszkaniowa z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie“.

Walne zgromadzenie powzięło uchwałę, upoważniającą Zarząd do zakupu terenu pod budowę domu na Grochowie. Będący w projekcie kupna teren wynosi 60.000 łokci kwadratowych, w cenie zł. 1.50 gr. za jeden łokieć kwadr.

W dniu 15-go lipca b. r. Zarząd zadatkował kupno terenu, zaś w dniu 5-ym sierpnia ma być sporządzony ostateczny akt kupna.

Przy akcie kupna spółdzielnia wpłaca 25% ceny terenu. Na wspomnianym terenie będą wybudowane 24 domki o dwóch, trzech pokojach. Ze względu na powyższe Zarząd wywala członków reflektujących na nabycie domku, do dnia 4-go sierpnia b. r. wpłacili zł. 500, zaś do dnia 25-go września zł. 500.

Od wpłacenia powyższych rat zależeć będzie realizacja projektu budowy domków, oraz sprawa ustalenia kolejności udziałowców w utrzymaniu domków.

Wszelkich informacji udziela inż. Ejsmont (Nowy Świat 21, II piętro, pokój nr. 13) od godz. 10 do 14. Pieniądze przyjmuje skarbniczka kooperatywy „Domy Spółdzielcze“ M. Jankowska od godz. 10 do 14 i od 17 do 19 w lokalu „Robotnika“ (Warecka 7). Zarząd.

Zycie gospodarcze

Notowania giełdy warszawskiej

Dol. Stan. Zjedn. za 1—5,17 i pół
Franki francuskie za 100—24.77
Funtów angielskich za 1—25.25
Floreny holend. za 100—208 70
Kor. czesko-słow. za 100—15.41 1/2
Franki szwajc. za 100—100.93
Korony austrj. za 100.000—73.10
Liry włoskie za 100—19.92
Franki belgijskie za 100—24.14

KRONIKA.

STAN POGODY

(według danych Państw. Instytutu Meteorolog)

Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w Warszawie 27.8, najniższa 11.7°. W Zakopanem dość pogodnie, temperatura rano 12°, najwyższa 21°, najniższa 7°, cisza bez opadów.

Przypuszczalny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: w kraju: temperatura bez znacznych zmian; dość pogodnie na południu i na wschodzie zachmurzenie duże na północy i w północnej części środka kraju: deszcz na Pomorzu; słabe wiatry południowo-zachodnie. Możliwa burza z przejściowym silnym wiatrem i opadami.

W Warszawie: temperatura bez zmiany, zachmurzenie naogół umiarkowane, słabe wiatry zmienne. Przedtem możliwa burza z przejściowym silnym wiatrem i opadami.

Uwaga: Prognoza ułożona na podstawie niedostatecznych danych; wyładowania atmosferyczne utrudniały odbiór radio-depesz.

Sprostowanie. W wydrukowanym wczoraj komunikacie Zarządu Gł. Stowarzyszenia Urzędników Państwowych p. t. „Przeciw insynuacjom „Rzeczypospolitej“ zasła omyłka drukarska w zdaniu: „W artykule tym redakcja już nie podtrzymuje swego poprzedniego twierdzenia, że w Ministerjum Pracy i Opieki Społecznej są jednostki bolszewizujące, zancza tylko, że takie jednostki były, co uprawniano do ciężkich zarzutów pod adresem Ministerjum i insynuacji w kierunku obecnego Ministra Pracy, „powinno być zamiast „uprawniano“ — „nie uprawniano“.

16 nowych budek tramwajowych. Z powodu narzekania pasażerów tramwajowych na brak budek tramwajowych, szczególnie na krańcowych stacjach, Zarząd tramwajów miejskich zdecydował się wybudować 16 nowych budek tramwajowych, które będą schronieniem przed deszczem dla oczekujących pasażerów. Pierwszą, z liczby 16-ta budek, ustawiono już na pl. Teatralnym przy wylocie ul. Nowosennańskiej, gdzie jest krańcowa stacja dla elektrowozów linii nr.

Sprawa zatargu w górnictwie angielskiem

Londyn, 30 lipca. (PAT.). Wczorajsze narady premiera Baldwina z górnikami i przedsiębiorcami trwały przeszło dwanaście i pół godzin. Zabiegi premiera nie doprowadziły jednak do wspólnej konferencji stron, na co wczoraj liczone. Narady te miały charakter oddzielnych zebrań górników, przedsiębiorców, pośredników rządowych i wreszcie rozmów premiera z Kongresem Trade Unionów. Narady przerwało dopiero około północy, odkładając dalszy ich ciąg do dnia dzisiejszego.

Głosowanie w sprawie budżetu marynarki rządu Baldwina

Londyn, 30 lipca. (PAT.). Izba gmin odrzuciła 267 głosami przeciwko 140 wniosek Mac Donalda w sprawie obniżenia budżetu marynarki.

Wojna w Marokku

Londyn, 30 lipca. (PAT.). Korespondent „Timesa“ w Tangerze stwierdza, że Abdel Krim nie wyraził wcale życzenia zapoznania się z francusko - hiszpańskimi warunkami pokojowymi. Abdel Krim wyświadczył jedynie do swych agentów w Tangerze dwa listy, w których sformułował swą ostateczną odpowiedź. W listach tych przywódca Riffenów domaga się żeby Tanger był miejscem rokowań, oraz żąda u przedniej gwarancji niezależności terytorjum Rifu.

Paryż, 30 lipca. (PAT.). „Le Matin“ donosi, że, od chwili podania przez jeden z dzienników angielskich wiadomości o wysłaniu odpowiedzi przez Abdel Krima na propozycje pokojowe, rząd francuski, pragnący zakończyć wrogię działania, wydał

Odbito w drukarni „Robotnika”, Warecka 7.